

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 021531 25 Uvp
Sarajevo, 23.09.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Vuković Josipa, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Ajanović-Selimović Amele, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja "APRO FLORAMI" d.d. Mostar iz Mostara, ulica A. Starčevića broj 77, zastupanog po punomoćnicima iz Advokature „ČUPINA & CO" d.o.o. za obavljanje advokatske djelatnosti Mostar, protiv akta broj: 07- 27-7-217/2022 od 06.05.2022. godine, tuženog Federalna uprava za geodetske i imovinsko pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari upisa u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 021531 22 U od 19.02.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.09.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 021531 22 U od 19.02.2025.godine odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog organa, broj i datum naveden u uvodu ove presude, kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog zaključka gradonačelnika Grada Mostara putem Odjela za financije i nekretnine Mostar, broj: UPI-05-33-229/06 od 10.01.2022. godine i isti je u cjelosti potvrđen. Tim prvostepenim zaključkom odbačen je zbog nenadležnosti tužiteljev zahtjev za donošenje akta o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije za parcele označene kao k.č. 297 k.o. Hodbina, zvana „Gruda“, njiva upisana u z.k. ul. br. 591 k.o. Hodbina, državno vlasništvo s uknjiženim pravom korištenja „Hepok“ d.d. Mostar s dijelom 1/1, što odgovara dijelu nove k.č. 2084/1 k.o. Buna upisana u posjedovni list br. 311 k.o. Buna, zvana „Grude“, u naravi njiva četvrte klase površine 37.647 m² i njiva pete klase površine 93.739 m² što ukupno iznosi 131.386 m², gdje je kao posjednik upisan Hercegovina poljoprivredni kombinat sa dijelom 1/1.

Protiv pobijane presude prvostepenog suda tužitelj je, po punomoćnicima, blagovremeno podnio zahtjev za vanredno preispitivanje zbog povrede federalnog zakona ili drugog federalnog propisa i zbog povrede pravila federalnog zakona o

postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari navodeći da je sud nezakonito odbio tužbu, jer su organi uprave nepravilno proveli postupak i donijeli nezakonitu odluku na osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja koje se odnosi na nekretnine koje su postojale na predmetnom terenu u trenutku podnošenja zahtjeva od 2006. godine, odnosno u trenutku početka ovog upravnog postupka, a i tokom 2009. godine, pri čemu osporava da su predmetnim zahtjevom obuhvaćene nekretnine koje u naravi predstavljaju poljoprivredno zemljište, te ističe da je u ponovnom postupku prvostepeni organ bio dužan utvrditi pravo činjenično stanje, koje će služiti kao podloga za odlučivanje u ovoj upravnoj stvari, a sve na osnovu člana 7., 9., 10. i 140. Zakona o upravnom postupku. Nadalje je u zahtjevu navedeno da je prvostepeni organ nepravilno na konkretan slučaj primijenio odredbe člana 9. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama, te da se na predmetne nekretnine - objekte imaju primijeniti odredbe člana 8. Zakona o privatizaciji preduzeća FBiH, kao i člana 2. i člana 17. Zakona o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, a sve u skladu i u vezi sa članom 2. stav 2. i 3. Zakona o gradnji, odnosno u vezi i u skladu sa članom 346. i 347. Zakona o stvarnim pravima, te da se na predmetni upravni postupak ne mogu primijeniti odredbe člana 1. Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom BiH, kao i da predmetni zahtjev nije mogao biti odbačen prema odredbama člana 65. stav 3. i 4. Zakona o upravnom postupku. Istaknuto je da obrazloženje prvostepenog, kao i drugostepenog rješenja, ne sadrži ocjenu dokaza u spisu, niti ocjenu drugostepenog organa o navodima iz žalbe, što je u suprotnosti sa članom 207. i članom 7. Zakona o upravnom postupku, pa je zbog svega navedenog predložio da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži ili da se ista ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se zahtjev kao neosnovan odbije.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je rješavajući po tužiteljevom zahtjevu prvostepeni organ Odjel za finansije i nekretnine Grada Mostara donio zaključak broj: UPI-05-33-229/06 od 10.01.2022. godine, kojim je zbog nenadležnosti odbačen tužiteljev zahtjev za donošenje akta o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije na nekretninama поближе označenim u dispozitivu tog zaključka primjenom odredbe člana 9. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine Federacije BiH“, broj: 45/99 i 48/00). Ovako je riješeno uz obrazloženje da je na predmetnoj nekretnini k.č. 297. k.o. Hodbina zvana „Grude“ upisano državno vlasništvo sa dijelom 1/1, sa uknjiženim pravom korištenja u korist poljoprivredne stanice „Hercegovine“ Mostar-Hepok d.d. Mostar sa dijelom 1/1, gdje je kao posjednik upisan Hercegovina poljoprivredni kombinat sa dijelom 1/1, te da se radi o poljoprivrednom zemljištu, koje je po definiciji prirodno bogatstvo i dobro od opšteg interesa za BiH, te uživa posebnu pravnu zaštitu shodno Zakonu o poljoprivrednom zemljištu FBiH.

Postupajući po tužiteljevoj žalbi, izjavljenoj protiv navedenog zaključka prvostepenog organa, tuženi je osporenim rješenjem žalbu odbio, uz obrazloženje da su pogrešne tvrdnje žalitelja (tužitelja) da prvostepeni organ nije mogao odbaciti njegov zahtjev nakon protoka toliko vremena, obzirom da se na stvarnu i mjesnu nadležnost pazi po službenoj dužnosti tokom cijelog postupka u smislu člana 4. stav 1. Zakona o upravnom postupku ("Službene novine FBiH", broj: 2/98, 48/99 i 61/02), kao i da su neosnovani žalbeni navodi da se nije mogao primijeniti član 65. stav 3. istog Zakona, jer takvu odluku postupajući organ može donijeti uvijek jer pravo na odbacivanje zahtjeva ne zastarijeva, te da je ova odluka o odbacivanju zahtjeva implikacija materijalno-pravne odredbe člana 9. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, a prvostepeni sud je odlučujući po tužbi tužitelja istu odbio kao neosnovanu, ocijenivši pri tome odluke upravnih organa pravilnim i na zakonu zasnovanim.

Prema činjenicama koje proizilaze iz stanja spisa, a čiju pravilnost i potpunost ovaj sud temeljem članka 41. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima i ne može cijeliti, jasno proizilazi da odlukama nadležnih organa, kao ni presudom prvostepenog suda nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke ukazuje neosnovanim.

Naime, odredbom člana 9. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine Federacije BiH“, broj: 45/99 i 48/00) propisano je da ako služba za upravu nadležna za katastar na temelju prezentovanih dokaza ne može na nesporan način utvrditi pravo vlasništva, raspolaganja i korištenja podnosioca zahtjeva na nekretnini ili dijelu nekretnine, dužna je u roku propisanom za donošenje rješenje o utvrđivanju prava odbaciti zahtjev, a podnosioca zahtjeva uputiti da utvrđivanje prava ostvari pred nadležnim sudom.

Imajući u vidu činjenično stanje utvrđeno u toku upravnog postupka, čiju pravilnost i potpunost ovaj Sud ne može preispitivati u smislu odredbe člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa primijenjenim zakonskim i podzakonskim odredbama, suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje, pravilno je prvostepeni sud cijenio da se zahtjevu tužitelja nije moglo udovoljiti obzirom na izričitu odredbu člana 9. navedene Uredbe jer u konkretnom slučaju upravo nije postojala mogućnost da se na nesporan način utvrdi pravo vlasništva i izvrši upis istog u korist tužitelja, već se, u smislu citirane odredbe navedene Uredbe podnositelj upućuje da svoje pravo realizuje putem suda.

Odredba člana 9. navedene Uredbe jasna je i imperativna odredba, koja ne ostavlja mogućnost organu uprave da sam provodi postupak dodatnog istraživanja, prikupljanja drugih dokaza, donošenja drugih akata, a u cilju provođenja postupka pune jurisdikcije radi utvrđivanja prava na nekretnini. Naime, ova Uredba se odnosi na sumarni postupak i to na situacije koje su dovoljno jasne po upisanom stanju da se mogu riješiti u postupku propisanom Uredbom, dok je za situacije kakva je predmetna, u kojoj se ne može na nesporan način riješiti po postavljenom zahtjevu, izričito propisana sudska nadležnost radi potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja. Posebno se naglašava da je svrha odredbe člana 9. Uredbe omogućiti pravo na raspravljanje i to po pitanju privatne imovine fizičkim osobama upisanim u zemljišnu knjigu pred sudom u punom obimu, jer pravo na imovinu i pravo na raspravljanje su prava koja su na jednak način zajamčena svima Ustavom BiH i EKLJP bez izuzetka. Upravo stoga

tužitelj svoje pravo, ukoliko je osnovano, može ostvariti sudskim putem u građanskoj parnici.

Ovaj Sud je cijenio neosnovanim i ostale navode zahtjeva, koji u cjelosti predstavljaju ponavljanje navoda iz tužbe (i ranije podnesene žalbe) na koje je već odgovorio prvostepeni sud i za svoju odluku dao jasne, pravilne i potpune razloge koje u cjelosti prihvata i ovaj Sud, pri čemu su, suprotno navodima podnesenog zahtjeva za vanredno preispitivanje, i upravni organi za svoje odluke dali jasno i potpuno obrazloženje u skladu sa odredbama člana 207. i 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Slijedom iznesenog, primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Vuković Josip, s.r.